

Bragt i Vejle Amts Folkeblad tirsdag den 8 juni 2004.

Overskrift:

Jeg ryster på hovedet af incestekspertene.

Tak til Red Barnet.

En dybt følt tak til Red Barnet, som tager problematikken incest op.

Derefter må jeg endnu engang, ryste på hovedet, over eksperternes reaktioner. Eksperters siges, at være de mennesker, som arbejder med et bestemt emne.

Undskyld mig, et kort øjeblik – Jeg har været der. Det er mig der er eksperten, sammen med børnene som - i dag - oplever incest. Vi ved, hvad det handler om. I andre, har blot læst om det.

Jeg griber pennen og tager ordet, fordi jeg kan – tør – vil – må og slet ikke kan lade være.

Som barn havde jeg ikke ord til, at beskrive overgrebene. Bl.a. fordi, at ”sådan noget” talte man ikke om, lærte jeg aldrig, at finde de rigtige ord, der kunne forklare. Det er jo ikke ligefrem en tur til stranden – vel? Børn har brug for voksnehjælp for, at kunne udtrykke sig om incest.

Når jeg ryster på hovedet, over eksperternes reaktion, skyldes det, at her bliver reageret på Red Barnets påstand om, at så og så mange børn, bliver udsat for incest. Ikke – at børn bliver seksuelt misbrugte i DK. Det tales der lige så lidt om, i samfundet i dag, som i min familie for 40 år siden.

Antallet interesserer mig ikke en døjt. At det sker derimod, har bestemt min interesse og opmærksomhed.

Hvis nogen – overhovedet – vil tage dette problem alvorligt, må det kigges efter i sømmene. Hvem begår incest? Hvad er det for et menneske? Hvad er dets baggrund? Hvad indeholder personen? Hvilke børn, bliver og hvorfor bliver de incestofre? Hvem er de? Hvor lever de? Hvem er deres forældre og hvilke berøringsflader har – både de og børnene, med børnenes voldsmand. O.s.v.

Lad være med, at komme med ”Det har vi undersøgt.” Det er simpelthen for nemt. For hvis i har, hvorfor f..... sker det så i større og større omfang?

Herefter tror jeg på, at vi skal begynde, at beskrive incest, som det det er – verbal – fysisk - psykisk seksuel vold og tortur mod børn. Voldtægt af mindreårige. Børn som bliver tvunget til oral – anal – vaginal sex og mange andre uhyrligheder, som barnet hverken er fysisk, eller psykisk udviklet til, at kunne klare, eller bearbejde. De tager skader for livet. Lige præcis så sygt og beskidt er det, der beskrives, med det forholdsvist pæne ord - incest.

Jeg har fulgt de incestsager, som har haft mediernes bevågenhed, de sidste mange år i DK. Det er endnu en skamlet, på vores samfund. De misbrugte børn, får ikke en chance. Også her foregår alt på de voksnes præmisser. Når der sættes fokus på børnene og deres smerte, gennemlever børnene igen og igen deres seksuelle overgreb. Nu sker det blot, ved mediernes hjælp og i fuld offentlighed.

Det sker når aviser og ugeblade skriver om det. Det sker når TV bringer indslag om det.

De voksne gerningsmænd og kvinder, bliver hængt ud – slæbt for retten – anker dommen og går fri eller får en latterlig straf. Ingen straf, kan stå mål med, den smerte, offeret må leve med. Mon dette skyldes, at det er et mandsdomineret område?

At dette er forkert og bestemt ikke foregår i barnets favør. Ja – det mærker - de ramte børn. En af årsagerne til, der findes børn, som aldrig fortæller om deres overgreb, er jo – at voksne er så utrolig dårlige til, at indgyde børnene tillid, så de tør åbne sig.

Nogle voksne eksperter, lægger ligefrem ordene i børnenes munde, så helt uskyldige mennesker bliver hængt ud og mistænkt. Var det måske en ide, at kigge lidt nærmere på dem. Hvad er deres problem? Hvorfor har de ambitioner, lige på det punkt? Hvem får opgaverne? Tilfældige voksne?

Min konklusion er den samme, som jeg er nået frem til, når jeg har behandlet alkoholproblematikken. Teoretiske begrundelser, som selve livet konstant anfægter. Uvidenhed. Uafklarethed. Berøringsangst.

Når jeg takker Red Barnet, er det, fordi de sætter fokus på et problem, der er lige så gammelt som menneskeheden.

*Hver eneste gang, et incestramt barn bliver afvist – oplever barnet misbruget på ny!
Hver eneste voksen, som ikke lytter – ikke indser – ikke forstår – ikke tror på barnet og ikke reagerer - afviser og fortæller samtidig barnet, at incest er acceptabelt, det er normalt og barnet må finde sig i, voldtægt og seksuel tortur. Ingen kan ikke reagere, når et barn har behov for hjælp!*

*Jeg ønsker hermed, at fortælle alle voksne, at sådan oplever de ramte børn det?
Børn skjuler ikke noget. De sanser, at voksne ikke vil se. Derfor beder de ikke om hjælp.*

*Med venlig hilsen
Bodil Neujahr.*